

можливе лише за умови комплексного, систематичного дослідження впливу чинників цього середовища.

Література:

1. Ансофф И. Стратегическое управление [Електронний ресурс] / Ансофф И. – Режим доступу: <http://strategy.bos.ru/books.phtml?id=1>
2. Гершун А.М. Анализ внешней среды бизнеса [Електронний ресурс] / – Режим доступу: http://www.cfin.ru/management/strategy/plan/t_e_m_p_l_e_s.shtml
3. Лігоненко Л.О. Антикризове управління підприємством: теоретико-методологічні засади та практичний інструментарій. / Лігоненко Л.О. – К. : Київ. Нац. торг.-екон. ун-т, 2001. – 580 с.

УДК 330.341.1:338.49

Гавришко І., Здрок В.

Львівський національний університет імені Івана Франка

**ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ
БІЗНЕС-ІНКУБАТОРІВ В УКРАЇНІ**

Gavryshko I., Zdrok B.

**PROBLEMS OF TECHNOLOGY BUSINESS INCUBATOR
ESTABLISHMENT AND DEVELOPMENT IN UKRAINE**

В контексті сучасної парадигми обмеженості природних ресурсів динаміка суспільно-економічних процесів визначається перш за все рівнем інноваційної активності, збільшення якого є одним з найважливіших системних чинників підвищення конкурентоспроможності та національної безпеки країни. Технопарки, технополіси, інноваційні бізнес-інкубатори, регіональні науково-промислові комплекси, консультативні й аналітичні фірми, науково-технічні центри, венчурні фірми утворюють організаційну основу інноваційних процесів, відіграють важливу роль у перенесенні високих технологій зі сфери фундаментальних розробок у виробництво і сприяють комерціалізації науки, позитивним структурним зрушенням в економіці та зростанню конкурентоспроможності продукції на світовому ринку. В контексті актуальності цієї тематики метою дослідження є аналіз сукупності факторів, що впливають на становлення та розвиток інноваційних бізнес-інкубаторів в Україні.

Згідно з законом України про інноваційну діяльність, інноваційний бізнес-інкубатор – це підприємство (об'єднання підприємств), що розробляє, виробляє і реалізує інноваційні продукти і (або) продукцію чи послуги, обсяг яких у грошовому вимірі перевищує 70% його загального обсягу продукції і (або) послуг[4].

До найвагоміших факторів, що впливають на становлення та розвиток інноваційних бізнес-інкубаторів, віднесемо ступінь державної підтримки

інноваційних процесів, рівень інтелектуально-інноваційного та економічного розвитку регіону.

Згідно з дослідженнями Л.К. Семів, С.Й. Вовканич, М.В. Максимчук [5], фактори інтелектуально-інноваційного розвитку у теоретико-методологічному контексті складають дві основні групи: безпосередні джерела та рушійні сили.

Безпосередні джерела інтелектуально-інноваційного розвитку регіону, країни – це інституціональні структури (освітні заклади, науково-дослідні інститути, проектно-конструкторські підрозділи тощо).

Рушійні сили інтелектуально-інноваційного розвитку є завжди суб'єктивними, оскільки діють опосередковано через систему мотивацій, потреб, інтересів та творчу активність конкретної людини, ментальність, культуру суб'єктів творчості, в т.ч. інноваційну, морально-психологічний клімат, виробничі відносини, менеджмент, організацію охорони здоров'я, відпочинку, соціальний захист суб'єктів творчості, їх інтелектуальні власності та ін. Натомість в Україні спостерігається недостатній рівень рушійних сил, що уповільнює інтелектуально-інноваційний розвиток регіонів.

На думку Е. Гластера [1], необхідною передумовою розвитку інноваційного бізнес-інкубатора є наявність розвинених ринків праці з кваліфікованими працівниками. Натомість вагомою проблемою інноваційного розвитку в Україні є витік інтелектуального капіталу з великих міст в економічно-розвинені країни. Р. Лукас [2] стверджував, що регіональний розвиток поживається завдяки кластеризації людського капіталу. Е. Гластер, Й. Джекобс, Р. Ллойд [1, 3] звертають увагу на роль великих міст в плані залучення та мобілізації талановитих і творчих людей. Окрім цього, така локалізація забезпечує вигоди від поширення знань, інформації, близькості до постачальників і потенційних клієнтів тощо. Згідно з даними досліджень [3], бізнес-інкубатори, розташовані поруч з великими містами, набувають динамічнішого розвитку, ніж їхні конкуренти із гіршим місцерозташуванням.

Основними проблемами державної підтримки інноваційних бізнес-інкубаторів в Україні є політична нестабільність, нестабільність нормативно-правової бази, наявність законодавчих обмежень, пов'язаних зі взаємодією об'єктів різних форм власності тощо.

Отже, основним напрямом покращення умов для функціонування інноваційних бізнес-інкубаторів в Україні є:

- вдосконалення механізмів державного сприяння комерціалізації результатів науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт;
- розвиток усієї інноваційної інфраструктури;
- створення сприятливого економічного і правового середовища (сприятливого інвестиційно-інноваційного клімату).

Метою подальших досліджень є побудова економіко-математичної моделі функціонування інноваційного бізнес-інкубатора, що враховує ступінь впливу різноманітних факторів зовнішнього середовища.

Література:

1. Glaeser, Edward L. and Albert Saiz. The Rise of the Skilled City. – Brookings-Wharton Papers on Urban Affairs 5. – 2004. p. 47-94. – Режим доступу до статті: <http://www.nber.org/papers/w10191.pdf>.
2. Lucas, Robert EB. Integrating Migration Issues into Development Planning., International Migration Papers No. 93, International Migration Programme, ILO. – 2008. – Режим доступу до книги: <http://193.134.194.11/public/english/protection/migrant/download/imp/imp93.pdf>.
3. Soetanto, D P and van Geenhuizen, M S. Technology incubators as nodes in knowledge networks. – 45th Congress of the European Regional Science Association (Amsterdam) - 2010. Режим доступу до статті: <http://www-sre.wu-wien.ac.at/ersa/ersaconfs/ersa05/papers/621.pdf>.
4. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002// Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2002. - N 36. - Ст. 266.
5. Інтелектуально-інноваційний розвиток регіону в контексті євроінтеграції. / НАН України, Інститут регіональних досліджень; Наук. ред.. Л.К. Семів. – Львів, 2009. – 483с. – (Сер. «Проблеми регіонального розвитку»).

УДК 331.101

Гац Л.Є

*Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя***ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ОДНОСПРЯМОВАНOSTІ
ВПЛИВУ ПОКАЗНИКІВ В ІНТЕГРАЛЬНІЙ ОЦІНЦІ МОТИВАЦІЇ**

Hats L.

**PROVIDING INCORPORATION OF DIRECTIONAL PERCEPTION OF
FACTORS INFLUENCING IN INTEGRATED ASSESSMENT OF
MOTIVATION**

Оцінка мотиваційного рівня готовності працівника найбільш ефективно спрямовувати власні зусилля на виконання поставленого завдання передбачає визначення інтегральних показників за кожною з мотиваційних факторних груп. Зведений показник формується з певної сукупності часткових коефіцієнтів, які за спрямованістю впливу на результуючий виступають мотиваторами, якщо мають характер позитивного впливу і демотиваторами за умови негативного сприйняття їх працівником. Усунення розмежованості за даною ознакою можливе шляхом стандартизації показників в єдине русло спрямованості через систему агрегування, яка передбачає обчислення здійснювати наступним чином.

Так, демотиватори для співмірності повинні підлягати перетворенню за таким розрахунком: